

نیایش برای ۳ مه (یوبیلات)

این یکشنبه "یوبیلات" نامیده می شود. هفته سوم بعد از عید پاک: شادی – سرود خوشحالی خواندن برای خداوند! ولی باید اذعان کنم در این یکشنبه بطو قطع این احساس را ندارم، در واقع برای امروز نقشه دیگری کشیده شده بود: امروز بایستی اولین جشن کونفورماسیون- (مراسم تائید) در سال جاری برگزار می گردید. ولی ویروس کرونا تمام اقدامات و طرح ما را نقش بر آب کرد. بخصوص برای غسل تعمید شونندگان عدم برگزاری این مراسم بسیار ناراحت کننده و غم انگیز است. البته انجام این مراسم بطور کل لغو نشده بلکه، به زمان دیگری موکول گردیده، شاید تا آن زمان همه چیز تقریباً حالت "معمول" خود را پیدا کرده باشد که در تاریخ ۲۰ تا ۲۷ سپتامبر برگزار خواهد شد. ولی سوال اینجاست: بله، آیا انجام خواهد شد؟ یا اینکه بعلت پاندمی خط باطل دیگری بر همه حسابهای ما کشیده خواهد شد؟ خیر، خوشحال بودن و خواندن سرودهای ستایش کننده پروردگار در زمان فعلی در وجودمان کمتر احساس می شود. اکنون ویروس کرونا مسئله مهم دیگری را بطور کل محو نموده است، همان مسئله مهمی که حالا باید مرکز توجهات همگان باشد حدود ۴۵ سال پیش در هشتم مه ۱۹۴۵ پایان جنگ جهانی دوم. در شهر ما اوباخ – پالنبرگ ماهها بود که جنگ به پایان رسیده بود. در تاریخ سوم اکتبر ۱۹۴۴ شهر ما توسط آمریکایی ها آزاد گردید، ولی قسمت های بخش شرقی آن همچنان زیر آتش جنگ آلمان ها بود. اوایل ۱۹۴۵ جنگ و اقدامات جنگی تقریباً پایان گرفته بود، اما در بخش های دیگری جنگ هنوز ادامه داشت. ولی چطور در سال ۱۹۴۵ کونفورماتیسون به اجرا در آمد؟ در شهر قبلی بیرکن فلد که من بعنوان کشیش در آنجا خدمت می کردم به من گفته شده بود، کشیشی که آنجا کار می کرد به تمام غسل شونندگان با عجله خبر داده بود که هر چه زودتر این مراسم تا اواسط ماه مارس انجام شود زیرا ممکن بود هر چه زودتر آمریکایی ها سر برسند و بعد از آن چه خواهد شد را کسی نمیدانست. گروه بزرگی از جوانان با عجله هر چه تمام به انجام مراسم کونفورماسیون پرداخته – و هنگام خارج شدن از کلیسا مورد حمله هواپیماهای بمب افکن قرار گرفته و باید خود را در سنگر گاه ها پنهان می کردند. در انکیرش در موزل انجام آن مراسم به چند هفته بعد موکول گردید بعد از آنکه کمی همه جا آرام گرفته بود. یکی از همان بچه ها به یاد دارد: بعد از آنکه آخرین سرود خوانده شد با نام "مسیر خود را با آرامش طی کنید" در همان لحظه هواپیماهای جنگی حامل مرگ در حال پرواز به وورتسدبورگ برای انجام ماموریت بمباران بودند.

از سال ۱۹۴۵ و سال های وحشتناک قبل از آن خاطرات زیادی به جا مانده. حداقل آنچه که اکنون بنظرم میرسد آن است که چطور ما به صورت نسبتاً راحت تری می توانیم از این مشکلات عبور نماییم، البته کونفورماتیسون لغو گردیده ولی همچنان کلیسا برجاست، درهای کلیسا فعلاً بسته است ولی به مانند جنگ در آن زمان به درهای کلیسا شلیک نشده. در آینده نزدیک می توانیم مجدداً مراسم کونفورماسیون را برگزار نماییم- و نباید از هواپیماهای بمب افکن جنگی ترسی داشته باشیم. خیلی از انسانها در حال حاضر در یک موقعیتی قرار گرفته اند که از وضعیت اقتصادی خود وحشت دارند – ولی ما در یک کشوری زندگی می کنیم که همه چیز به خوبی روند خود را طی مینماید. کشوری که به فکر شهروندانش می باشد. من آرزو دارم ما هم کمی شهادت همان انسانهایی را داشتیم که نزدیک ۷۵ سال قبل مقاومت به خرج دادند و دوباره از نو آغاز کردند. آرزو دارم که ما هرگز فراموش نکنیم: خداوند در شرایط سخت نیز با ماست او کمک می کند همواره راهمان را ادامه دهیم، حتی اگر آن راه آسان نباشد. شاید او حافظ مان در هر مصیبتی نباشد، ولی: او با ما است هر آنجا که مصیبتی باشد.

و این رنج و زحمت ناچیز و زودگذر، جلال عظیم و بی پایانی را که غیر قابل مقایسه است، برای ما هموار میکند، و در ضمن، ما به چیزهای نادیدنی چشم دوخته ایم، نه به چیزهای دیدنی، آنچه به چشم می آید موقتی است، ولی چیزهای نادیدنی تا ابد پایدارند. (قرنن ۲) ۴، ۱۷

Liedvers

سرود

عیسی پیش برو/ در مسیر زندگی!/ و ما نمی خواهیم همواره در یک جا بمانیم،/ تا تو را وفادارانه دنبال کنیم/ ما را با دستهای هدایت نما/ تا سرزمین پدری/

و اگر می بایستی به ما سخت بگذرد/ بگذار ما محکم و مقاوم بایستیم/ حتی در سخت ترین روزها/ هرگز از سختی ها شکایت نکنیم؛/ زیرا، بواسطه سختی ها و ناراحتی های اینجا / این راه به سوی تو ختم میشود/

Gebet

دعا

پدر، همه آنچه که مرا به پیش می راند، همه آنچه که مرا می ترساند، همه آنچه که مرا آشفته می سازد، بگذار این تنها تسلی من برای زندگی و مرگ باشد: بگذار من با تمام جسم و روح، هر دوی آن در زندگی و مرگ، که متعلق به خود نیستم بلکه متعلق به ناجی وفادار خود عیسی مسیح هستم. آمین
کریستیان یوستن

Christian Justen

Vater unser

دعای خداوند

ای پدر ما که در آسمانی،

نامت مقدس باد.

فرمانروایی تو برقرار شود.

خواسته های تو انجام شود.

بر روی زمین همانطوری که در آسمان اینگونه است.

به ما روزی رسان در این روز،

و گناهانمان را ببخش،

همانگونه که ما گناهان دیگران را می بخشیم،

ما را از وسوسه دور بدار،

از شرارت و کارهای بد.

همانا فرمانروایی شایسته توست، و قدرت و جلال و شکوه، از برای همیشه تا همیشه. آمین

